Prima instanță: Judecătoria Drochia, sediul central (judecător R. Chistruga)
Dosarul nr. 2a-221/24 (*Nr.* 2-23131242-03-2a-28022024)

CURTEA DE APEL BĂLȚI
Colegiul Civil și de contencios administrativ
Decizie

16 mai 2024 **mun. Bălți**

Instanța compusă din:
Președintele ședinței, judecător **Elena Grumeza**
Judecătorii: **Natalia Chircu , Dumitru Corolevschi**
Grefier **Cristina Țurcanu**

examinând în ședință publică, în procedura cererilor cu valoare redusă, fără citarea părților, cererea de apel declarată de avocatul Ion Lunca, reprezentantul apelantului SRL ”Debit Lex”,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată înaintată de către „Debit Lex” SRL împotriva lui Cvasniuc Vasile și Cvasniuc Irina cu privire la încasarea datoriei,

împotriva hotărârii Judecătoriei Drochia sediul central din 17 noiembrie 2023, -

a c o n s t a t a t :

Pretențiile reclamantului:

La data de 12.09.2023 SRL„Debit Lex” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cvasniuc Vasile și Cvasniuc Irina solicitând încasarea sumei de 4000 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, 504 lei dobânda, 893,76 lei cu titlu de comision, 2602,24 lei penalitate, 270 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, 2000 lei cheltuieli de aistență juridică și 13,6 lei cheltuieli de corespondență, iar în total suma de 10 283, 60 lei

În motivarea acțiunii a invocat că la data de 08.06.2022 între compania OCN „MCP Finance" SRL și compania de „Debit Lex” SRL a fost încheiat contractul de cesiune. Despre cesionarea creditului nebancar contractat de către pârât acesta a fost informat prin scrisoare recomandată fapt confirmat prin copia avizului de recepție și a chitanței poștale anexată la actele dosarului.

Astfel, potrivit pct.1.1. din contractul de cesiune *„*obiectul prezentului contract constă în cedarea de către Cedent în favoarea Cesionarului a dreptului de creanță împotriva debitorilor săi".

Totodată în pct. 1.4. din contractul de cesiune se menționează că*:* „Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanță ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienții săi și care au datorii neachitate față de Cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței si/sau a dobânzilor, comisioanelor si/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau

cea de executare; precum si/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit".

Reclamantul mai indică faptul că, drept de încasarea a datoriei servește contractul de împrumut nr. MD-00221A0000803 încheiat la 15.08.2021 prin care împrumutătorul OCN „MCP FINANCE" SRL i-a oferit Cvasniuc Vasile un împrumut sub formă de mijloace bănești cu dobândă, în sumă de 4 000 lei.

Recepționarea mijloacelor bănești de către pârât de la cedent se conformă prin ordinul de plată bancar unde la compartimentul beneficiar este indicat numele prenumele, codul IBAN cât și codul fiscal al pârâtului care coincide cu cele indicate în contractul de împrumut și cu extrasul din Registrul de Stat al Populației deținut de către Agenția Servicii Publice.

În urma celor expuse, reclamantul informează instanța de judecată despre faptul că în perioada de până la depunerea cererii de chemare în judecată pârâtul a încălcat în mod abuziv clauza contractuală prevăzută de pct. 6.1 din contract exprimată prin nerespectarea graficului de rambursare a împrumutului.

În conformitate cu prevederile pct. 5.2 din contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori părțile au convenit de comun acord asupra faptului că în caz de neexecutare de către debitor a plăților de rambursare a corpului creditului nebancar în conformitate cu prezentul contract, aceste sume se transformă în datorii și pentru ele sunt aplicate penalități de 0, 6 % pe luni.

Potrivit prevederilor pct. 2.3.5 din contract se menționează că părțile au convenit asupra unui comision unic de acordare a împrumutului de 22,34% din valoarea totală a împrumutului.

În drept își întemeiază acțiunea în baza art.art.10, 823 alin. (1), 826 alin. (1), 827 alin. (2), art.1247 alin. (1), art.1249 Codul civil.

Prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul central din 11 septembrie 2023 cererea de chemare în judecată a fost primită spre examinare, în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă.

Poziția primei instanțe:

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul central din 17 noiembrie 2023 s-a respins acțiunea înaintată de SRL„Debit Lex”.

Solicitarea apelantului:

Invocând ilegalitatea și netemeinicia hotărârii Judecătoriei Drochia, sediul central din 17 noiembrie 2023, avocatul Ion Lunca, reprezentantul apelantului SRL ”Debit Lex” la 02 decembrie 2023, cu respectarea termenului de declararea a apelului de 30 de zile de la data pronunțării dispozitivului hotărârii prevăzut de art. 362 alin. (1) Codul de procedură civilă, a contestat-o cu apel, depunând cerere de apel nemotivat, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral./f.d.54-55/

La 22 martie 2024 (potrivit ștampilei aplicată pe plic) a fost depusă cererea de apel motivată./f.d.70-75/

Argumentele părților:

În susținerea cererii de apel s-au reiterat argumentele expuse în cererea de chemare în judecată, suplimentar menționând că nu este de acord cu pretinsa lipsă a unui temei juridic în baza căruia reclamantul „Debit Lex" SRL ar fi în drept să ceară executarea obligațiilor asumate de către debitorul Cvasniuc Vasile și Cvasniuc Irina prin încheierea contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD- 0021A00000803 din 15.08.2021.

Or, instanța de fond a ignorat faptul că contractul de cesiune a creanței prevede că momentul transmiterii creanței cesionate nu este momentul semnării contractului de cesiune dar momentul semnării actului de predare-primire a creanțelor cesionate. Instanța de fond în hotărârea sa, vădit ilegală, nu constată care este momentul transmiterii creanței cesionate, dar analizează doar momentul semnării contractul de cesiune si al contractului de împrumut. Astfel, potrivit pct. 1.5. din Contractul de cesiune nr. 2 din 16.08.2022, dreptul de creanță se transmite de la Cedent către Cesionar în baza unui act de predare-primire care conține date despre creanță. Deci, momentul transmiterii creanței este unul ulterior semnării contractului fapt ce se încadrează perfect în prevederile sintagmei „dacă din contractul de cesiune nu rezultă un moment ulterior" din propoziția a doua de la art. 823 alin. (1) Cod civil.

Totodată, în cadrul contractului de cesiune din 16.08.2022 la pct. 1.4. compania OCN MCP FIN ANCE SRL în calitate de cedent și compania Debit Lex SRL în calitate de cesionar au convenit că „Cedentul cesionează, iar Cesionarul preia toate drepturile de creanță ale Cedentului, împreună cu drepturile de garanție și alte drepturi accesorii acesteia, care rezultă din contractele de creditare încheiate de către Cedent cu clienții săi și care au datorii neachitate față de Cedent, inclusiv drepturile prezente și/sau viitoare legate de recuperare a creanței și/sau a dobânzilor, comisioanelor și/sau a penalităților contractuale și/sau în baza legii, precum și/sau dreptul de a calcula în continuare, în temeiul contractului și/sau în temeiul legii dobânzi de întârziere și penalități, până la achitarea integrală a datoriei de către debitor, precum și/sau dreptul de a urmări executarea integrală a creanței pe cale judiciară și/sau cea de executare; precum și/sau dreptul de a prelucra (în sens larg) datele cu caracter personal ale debitorului, inclusiv de a transmite datele despre restanță birourilor istoriilor de credit."

Din punctul 1.4. al respectivului contract se deduce că obiectul contractului dat este unul general și se referă la cesionarea unei categorii bine stabile de creanțe ce sunt existente sau care vor apărea în viitor.

In momentul încheierii contractului de cesiune, părțile contractante s-au bazat pe principiul fundamental al dreptului civil - principiul libertății contractuale, pe care, în conformitate cu art. 1 alin. (1) Codul civil.

Astfel, părțile urmărind scopul de a stabili raporturi juridice bine determinate în vederea realizării intereselor comune, la data de 16.08.2022 au decis să încheie contractul de cesiune nr. 1. Obiectul respectivului contract se referă atât la creanțele deținute la momentul încheierii sale cât și la cele viitoare. Totodată, contractul menționat, la pct. 5.3. stabilește expres că creanțele deținute de către cedent în baza contractelor de credite

nebancare pentru consumatori se vor preda în baza actului de predare-primire.

Respectiv temei al cesionării creanțelor servesc contractul de cesiune nr. 2 din 16.08.2022 și actul de predare - primire la Anexa nr. 2/11 din 31.03.2023 luate împreună. Actul de predare-primire după natura sa are principalul scop de a constata și a statua juridic transmiterea, în cazul de față, a creanțelor deținute de către cedent.

Contractul de cesiune nr. 2 a fost încheiat la data de 16.08.2022 iar actul de predare-primire la data de 31.03.2023, respectiv atât contractul cât si actul de predare-primire au fost încheiate între părți când creanța ce rezultă din contractul de credit nebancar nr. MD-00221A0000803 din 15.08.2021 a devenit integral scadentă, ceea ce atestă, dincolo de orice dubiu, că la momentul transmiterii sale creanța era una sesizabilă. Or, instanța de fond în hotărârea contestată nu a stabilit corect circumstanțele de fapt iar pe cale de consecință le-a dat o interpretare eronată.

Consideră că nu poate fi reținut argumentul instanței de font, precum că, odată ce contractul de cesiune are un obiect general și nu prevede care anume creanță se cesionează, creanța nu poate fi transmisibilă si sesizabilă. Or, detalii referitor la creanța cesionată au fost prevăzute în Anexa nr. 2/11 din 31.03.2023, care este parte integrantă a contractului de cesiune și totodată reprezintă actul de predare - primire a creanței. Deci, constată că în cadrul contractului de cesiune, totuși, este descrisă creanța ce se cesionează, aceasta fiind una sesizabilă si transmisibilă.

Actul de predare - primire fiind valabil încheiat de către părți întărește și de altfel exprimă în mod repetat voința acestora (exprimată și în cadrul contractului de cesiune), de a cesiona o anume creanță ce rezultă din contractul nr. MD- 00221A0000803 din 15.08.2021.

Astfel consideră că cesiunea creanței deținută de către cedent și care rezultă din contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori MD-00221A0000803 din 15.08.2021 fără nici o rezervă îndeplinește condițiile impuse de art. 823, alin. (1) din Codul civil. Iar hotărârea instanței de fond după cum a menționat s-a bazat pe argumente iluzorii cu privire la starea circumstanțelor de fapt ale speței și interpretarea eronată a normelor de drept material.

Insistă că momentul cesionării creanței si respectiv momentul substituirii în drepturi și obligații a cedentului cu cesionarul este considerat momentul în care a fost încheiat actul de predare - primire a unei anumite creanțe si nu momentul semnării contractului de cesiune precum a apreciat instanța de fond. Acest fapt se deduce din pct. 5.3. al contractului de cesiune, care exprimă nemijlocit voința părților contractante, voință care nu contravine dispozițiilor legale imperative și libertatea exprimării căreia este protejată de către legislația civilă însă pe care în mod evident o desconsideră instanța de fond.

Este de părerea că instanța de fond nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată odată ce aceasta la emiterea hotărârii nu a ținut cont de prevederea 315 alin. (3) din Codul care expres prevede că pot constitui obiect al actului juridic și bunurile viitoare, prevedere care este în mod direct aplicabilă speței. Or, în cadrul contractului de cesiune, la pct. 1.4., părțile s-au referit la faptul că obiect al cesiunii vor fi și creanțele viitoare.

Afirmă că în motivarea hotărârii adoptate judecătorul instanței de fond a dat

interpretare eronată normelor de drept material. Or, interpretând prevederile art. 823 alin. (1) a considerat că moment al cesionării creanței poate fi doar momentul încheierii contractului și respectiv creanțele viitoare nu pot fi cesionate, însă, prin norma citată legiuitorul a consfințit expres posibilitatea ca părțile contractante să poată prevedea în contractul de cesiune drept moment al transmiterii creanței o dată ulterioară. Astfel, în speța de față părțile au convenit că creanțele se vor transmite prin semnarea actului de predare-primire, momentul semnării acestuia fiind și momentul în care cedentul este substituit de cesionar în drepturile ce decurg din creanțele cesionate.

În ceea ce privește constatarea instanței de judecată, precum că, nu este întemeiată solicitarea reclamantului de a încasa în mod solidar datoria conform contractului de credit și din contul pârâtului Cvasniuc Irina, deoarece aceasta nu este parte a contractului de credit și nici nu și-a luat careva obligațiuni, prin semnarea unui contract de fidejusiune, considerăm că aceasta este una eronată și se datorează faptului că instanța nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Or, potrivit prevederilor art. 19 alin. (1) din Codul familiei „Bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei sînt supuse regimului proprietății în devălmășie." În continuare, la art. 20 alin. (1) este stabilit că „Bunurile dobîndite de către soți în timpul căsătoriei aparțin ambilor cu drept de proprietate în devălmășie, conform legislației." Iar în conformitate cu alin. (2) lit. c) al aceluiași articol „Sînt proprietate în devălmășie bunurile procurate din contul: c) altor mijloace comune." Tot la art. 20 din Codul muncii legiuitorul stabilește că „(3) Sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile mobile și imobile, valorile mobiliare, depunerile și cotele de participație în capitalul social din instituțiile financiare sau societățile comerciale, care au fost construite, constituite, procurate sau făcute din contul mijloacelor comune, precum și alte bunuri dobîndite în timpul căsătoriei, chiar dacă sînt procurate sau depuse pe numele unuia dintre soți." „(5) Sînt proprietate în devălmășie a soților bunurile care au fost dobîndite din ziua încheierii căsătoriei pînă în ziua încetării acesteia."

În aceeași ordine de idei, art. 24 alin. (2) din Codul familiei prevede că „Soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvârșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților."

Astfel, în momentul obținerii creditului nebancar Cvasniuc Irina se afla în relații de căsătorie cu Cvasniuc Vasile, fapt ce se confirmă prin informația eliberată de către Agenția Servicii Publice, informație ce a fost anexată la cererea de chemare în judecată. Astfel, coroborând circumstanțele de fapt invocate în cererea de chemare în judecată la normele de drept aplicabile speței afirmă a fi cert că acest credit face parte din patrimoniul comun al ambilor soți odată ce obținerea lui a avut loc ulterior încheierii căsătoriei.

Respectiv, nu este obligatorie semnarea contractului de credit de către ambii soți, transmiterea sumelor bănești de către instituția creditară către ambii soți sau existența unui contract de fidejusiune pentru nașterea obligației solidare în prezenta speță din

simplul motiv că această obligație a apărut în temeiul legii, și anume în temeiul prevederilor art. 24 alin. (2) Codul familiei.

Menționează că de acest împrumut au beneficiat ambii soți, nu doar Cvasniuc Irina. Astfel, în momentul contractării împrumutului regimul juridic al patrimoniului pârâților a fost - proprietate comună în devălmășie. Or, de către pârât nu a fost prezentată nici o probă ce ar confirma contrariul (contract de partajare a averii comune, hotărâre de judecată sau alte înscrisuri pertinente).

Cu privire la cheltuielile privind obligarea pârâtului la compensarea serviciilor de asistență juridică solicitate atrage atenția că suma de 2000 lei este o sumă achitată de către Debit Lex SRL în contul Cabinetul Avocatului Ion Lunca pentru serviciile de asistență juridică prestate de către avocat apelantului. În acest sens solicită instanței de apel să ia în considerare că această sumă nu este una excesivă deoarece după cum s-a menționat în cererea de chemare în judecată volumul serviciilor de asistență juridică este compus din consultanță juridică cu privire la prevederile legale aplicabile speței, studierea tuturor înscrisurilor prezentate de reclamant, întocmirea și expedierea proiectului de notificare, întocmirea și expedierea proiectului cererii de chemare în judecată, autentificarea probelor, verificarea stării dosarului, efectuarea apelurilor telefonice către pârât și persoanele de contact în vederea discutării posibilității de soluționarea a litigiului pe cale extrajudiciară, obținerea titlului executoriu. In total sunt estimate 8 ore de lucru care-s tarifate la prețul de 250 lei pentru o oră, deși în realitate acest volum a fost mai mare. Or, acest aspecte au fost descrise în mod detaliat în cererea de chemare în judecată la care instanța de fond nu a dat nici o apreciere.

În termenul acordat de instanță intimații Cvasniuc Vasile și Cvasniuc Irina nu au prezentat referință asupra cererii de apel.

Aprecierea instanței de apel:

Analizând legalitatea și temeinicia hotărârii atacate, prin prisma argumentelor invocate în cererea de apel, a materialelor din dosar și a normei legale relevante speței, Colegiul consideră necesar de a admite apelul declarat de SRL „Debit Lex” din considerentele ce urmează.

Articolul 276/2 alin.1 Cod de procedură civilă, dacă valoarea cererii în cauzele de încasare a unei sume de bani nu depășește 10 salarii medii pe economie prognozate la data sesizării instanței, fără a se lua în considerare dobînzile, penalitățile, cheltuielile de judecată și alte venituri accesorii, această cerere se examinează ca cerere cu valoare redusă.

Prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 936 din 28 decembrie 2022 privind aprobarea cuantumului salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, s-a aprobat cuantumul salariului mediu lunar pe economie, prognozat pentru anul 2023, în mărime de 11700 lei, pentru utilizare în modul stabilit de legislație.

Cuantumul datoriei de bază solicitat în acțiunea civilă constituie 4000,00 lei, respectiv, acțiunea civilă corect s-a examinat în procedura cererilor cu valoare redusă.

Potrivit art. 376 alin.1/1 Cod procedură civilă, apelul împotriva hotărîrilor emise de instanța de insolvabilitate, precum și împotriva hotărârilor emise în cazul cererilor cu

valoare redusă se examinează, în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, în condițiile examinării cauzelor în primă instanță.

În conformitate cu prevederile art.276/4 alin.5 Cod de procedură civilă, instanța de apel examinează cererea de apel în procedură scrisă sau cu citarea participanților la proces, prevederile art.276/3 fiind aplicabile corespunzător.

Conform art.276/3 alin.1, 2 Cod procedură civilă, procedura cu privire la cererile cu valoare redusă este scrisă. Judecătorul poate dispune citarea participanților la proces dacă apreciază acest fapt ca fiind necesar sau dacă admite solicitarea uneia dintre părți de a examina cererea în ședință publică.

Din considerentul că în prima instanță prezenta cauză s-a examinat în procedura cererilor cu valoare redusă, iar în instanța de apel nu este posibilă schimbarea procedurii de examinare după cum o solicită apelantul, prin încheierea Curții de Apel Bălți din 01 aprilie 2024 s-a dispus examinarea cauzei în procedura cererilor cu valoare redusă și în lipsa părților. /f.d.116/

În conformitate cu dispozițiile art.385 lit.c) Cod de procedură civilă, instanța de apel, după ce judecă apelul, este în drept să admită apelul și să caseze integral sau parțial hotărîrea primei instanțe, emițînd o nouă hotărîre.

Astfel, din materialele cauzei s-a constatat că, între OCN „MCP Finance” SRL și Cvasniuc Vasile, la 15 august 2021, a fost încheiat contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD-00221A0000803 prin care OCN „MCP Finance” SRL s-a obligat să-i acorde lui Cvasniuc Vasile un credit nebancar în valoare de 4000,00 lei, pe un termen de 21 zile, iar părțile au convenit de comun acord ca dobânda împrumutului să fie de 0,6 % pe zi, comisionul pentru acordarea împrumutului nebancar fiind de 22,344%, DAE -607,36 %./f.d.18-19/

Potrivit art.1763 Cod civil, prin contractul de credit, o bancă sau o organizație de creditare nebancară (creditor) se obligă să pună la dispoziția unei alte persoane (debitor) o sumă de bani ca împrumut, cu condiția rambursării ei, a plății dobînzii și a altor plăți aferente, sau își asumă orice alt angajament de a achiziționa o creanță sau de a efectua o plată, de a prelungi termenul de rambursare a datoriei sau de a emite orice garanții. Contractul de credit se încheie în scris. Față de contractul de credit se aplică prevederile referitoare la contractul de împrumut în măsura în care regulile prezentului capitol nu prevăd altfel sau din esența contractului de credit nu reiese contrariul. Dispozițiile prezentei secțiuni se aplică împrumuturilor acordate de către bănci sau organizații de creditare nebancară, precum și alte organizații care acordă credite în baza legii.

Conform dispoziției de plată nr. 825 din 15 august 2021, se atestă faptul că, pârâtul Cvasniuc Vasile, în baza contractului de credit nr. MD-00221A0000803 din 15 august 2021 a primit, în calitate de împrumut suma de 4000,00 lei. /f.d.20/

Din informația prezentată de creditor privind achitările și datoria lui Cvasniuc Vasile în baza contractului de credit, împrumutatul nu a achitat nici o plată, careva probe ce ar demonstra contrariul instanței nu i-au fost prezentate.

Potrivit Contractului de cesiune nr.2 din 16 august 2022 și Actului de Predare primire nr. 1 la Anexa nr. 2/11 din 31.03.2023 la Contractul menționat, creanțele lui

Cvasniuc Vasile au fost cesionate de OCN ”MCP Finance” SRL către SRL „Debit Lex”. /f.d.21-24/

Prin Notificarea de plată din 08.06.2023 SRL „Debit Lex” a solicitat debitorului Cvasniuc Vasile și Irinei Cvasniuc achitarea datoriei la contractul de credit în termen de 7 zile din momentul transmiterii somației./f.d.26/ Notificarea fiind returnată cu mențiunea Oficiului poștal ”nereclamat”. /f.d. 26, verso/

Dat fiind că Cvasniuc Vasile și Cvasniuc Irina nu au achitat datoria acumulată la tranșele lunare pentru contractul de credit MD-00221A0000803, la 12 septembrie 2023 SRL„Debit Lex” a înaintat cerere de chemare în judecată împotriva lui Cvasniuc Vasile și Cvasniuc Irina solicitând încasarea sumei de 4000 lei cu titlul de datorie la corpul creditului nebancar, 504 lei dobânda, 893,76 lei cu titlu de comision, 2602,24 lei penalitate, 270 lei taxa de stat pentru judecarea prezentei acțiuni, 2000 lei cheltuieli de asistență juridică și 13,6 lei cheltuieli de corespondență, iar în total suma de 10 283, 60 lei. /f.d.4-8/

Prin încheierea Judecătoriei Drochia sediul central din 11 septembrie 2023 cererea de chemare în judecată a fost primită spre examinare, în procedură scrisă a cererilor cu valoare redusă prin aceiași încheiere s-a acordat pârâtului un termen de 30 de zile de la data comunicării cererii de chemare în judecată cu valoare redusă, pentru a prezenta referinţa cu răspunsul la pretenţiile formulate de reclamant şi probele aduse împotriva pretenţiilor înaintate, alte date importante pentru soluţionarea cauzei, fiindu-i comunicat faptul că termenul acordat este de decădere în prezentarea ulterioară de probe, în conformitate cu dispoziţiile art. 122 alin. (4) Codul de procedură civilă ./f.d.29/

La 14 septembrie 2023 copia încheierii a fost expediată în adresa pârâților, corespondența fiind returnată cu mențiunea oficiului poștal ”Nereclamat”. /f.d.33-36/

Prin hotărârea Judecătoriei Drochia, sediul central din 17 noiembrie 2023 s-a respins acțiunea înaintată de SRL„Debit Lex”./f.d.37, 44-50/

Exprimându-și dezacordul cu hotărârea primei instanțe avocatul Ion Lunca, reprezentantul apelantului SRL ”Debit Lex” la 02 decembrie 2023, a contestat-o cu apel, depunând cerere de apel nemotivat, prin care a solicitat casarea integrală a hotărârii instanței de fond cu emiterea unei noi hotărâri prin care acțiunea să fie admisă integral. /f.d.54-55/

La 22 martie 2024 (potrivit ștampilei aplicată pe plic) a fost depusă cererea de apel motivată./f.d.70-75/

În conformitate cu dispozițiile art.373 alin.(1),(2) Cod de procedură civilă, instanța de apel verifică, în limitele cererii de apel, ale referințelor și obiecțiilor înaintate, legalitatea și temeinicia hotărîrii atacate în ceea ce privește constatarea circumstanțelor de fapt și aplicarea legii în primă instanță. În limitele apelului, instanța de apel verifică circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărîrea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite, dar care au importanță pentru soluționarea cauzei, apreciază probele din dosar și cele prezentate suplimentar în instanță de apel de către participanții la proces.

Potrivit art.373 al. (6) Cod de procedură civilă - apelantului nu i se poate crea în propria cale de atac o situație mai dificilă decît aceea din hotărîrea atacată cu apel, cu excepția cazurilor cînd consimte și cînd hotărîrea este atacată și de alți participanți la proces.

În conformitate cu art.130 din Codul de procedură civilă, instanța judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare și nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul și interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege. Nici un fel de probe nu au pentru instanța judecătorească o forță probantă prestabilită fără aprecierea lor. Fiecare probă se apreciază de instanță privitor la pertinența, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă și suficiența pentru soluționarea cauzei.

Astfel, prevederile legale enunțate în mod expres, obligă instanța de apel să verifice circumstanțele și raporturile juridice stabilite în hotărârea primei instanțe, precum și cele care nu au fost stabilite și este obligată să verifice legalitatea hotărârii în întregul ei și să se pronunțe asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Articolul 9 alin.(1),(2) lit.a) Cod civil prevede că drepturile și obligațiile civile apar în temeiul legii, precum și în baza actelor persoanelor fizice și juridice care, deși nu sînt prevăzute de lege, dau naștere la drepturi și obligații civile, pornind de la principiile legislației civile. Drepturile și obligațiile civile apar: din contracte și din alte acte juridice.

Potrivit art.10 Cod civil, persoanele fizice și juridice participante la raporturile juridice civile trebuie să își exercite drepturile și să își execute obligațiile cu bună-credință, în acord cu legea, cu contractul, cu ordinea publică și cu bunele moravuri. Buna-credință se prezumă pînă la proba contrară. Neexercitarea de către persoanele fizice și juridice a drepturilor civile ce le revin nu duce la stingerea acestora, cu excepția cazurilor prevăzute de lege.

În conformitate cu dispozițiile art.15 alin.(1) Cod civil, apărarea drepturilor civile încălcate se face pe cale judiciară.

Potrivit art.5 alin.(1) Cod de procedură civilă, orice persoană interesată este în drept să se adreseze în instanță judecătorească, în modul stabilit de lege, pentru a-și apăra drepturile încălcate sau contestate, libertățile și interesele legitime.

În speță, obiectul juridic litigios constituie încasarea plăților aferente contractului de credit nebancar.

Articolul 118 alin.(1) Cod de procedură civilă prevede că fiecare parte trebuie să dovedească circumstanțele pe care le invocă drept temei al pretențiilor și obiecțiilor sale dacă legea nu dispune altfel.

Conform art.121 Cod de procedură civilă, instanța judecătorească reține spre examinare și cercetare numai probele pertinente care confirmă, combat ori pun la îndoială concluziile referitoare la existența sau inexistența de circumstanțe, importante pentru soluționarea justă a cazului.

Colegiul civil notează că prin natura sa raportul juridic obligațional este menit să producă efecte juridice. Efectul general al oricărei obligații este de a da creditorului dreptul de a obține de la debitor îndeplinirea exactă a prestației la care s-a obligat. Dar,

pentru ca o obligație să poată fi executată, mai întâi de toate, este necesar ca aceasta să existe. Obligațiile se consideră executate în mod corespunzător, dacă sunt respectate toate condițiile prevăzute în actul din care au luat naștere, precum ar fi cele privitoare la obiectul, subiectele, locul, timpul și modul de executare.

În conformitate cu dispozițiile art.992 alin.(1) Cod civil, contract este acordul de voință realizat între două sau mai multe persoane prin care se stabilesc, se modifică sau se sting raporturi juridice.

Potrivit art.993 alin.(2), art.1027 alin.(1) Cod civil, părțile contractante pot încheia în mod liber, în limitele dispozițiilor legale imperative, contracte și pot stabili conținutul lor. Contractul se consideră încheiat dacă părțile au ajuns la un acord privind toate clauzele lui esențiale.

Conform art.774 alin.(1); 776 Cod civil, în virtutea raportului obligațional, creditorul este în drept să pretindă de la debitor executarea unei prestații, iar debitorul este ținut să o execute. Prestația poate consta în a da, a face sau a nu face. Obligațiile se nasc din contract, fapt ilicit (delict) și din orice alt act sau fapt susceptibil de a le produce în condițiile legii.

Articolul 775 alin.(1) Cod civil prevede că debitorul și creditorul trebuie să se comporte cu bună-credință la momentul nașterii, pe durata existenței, la momentul executării și stingerii obligației.

Neexecutarea obligației, potrivit art.901 alin.(5) Cod civil, înseamnă orice abatere, cu sau fără justificare, de la executarea corespunzătoare a obligației și include neexecutarea totală sau parțială a obligației, executarea necorespunzătoare sau cu întîrziere a obligației.

În conformitate cu art.3 din Legea cu privire la organizațiile de creditare nebancară nr.1 din 16.03.2018, noțiunea de credit (credit nebancar) semnifică – angajament de a acorda bani ca împrumut cu condiția rambursării acestora, a plății dobînzii și/sau a altor plăți aferente; prelungire a termenului de rambursare a datoriei; angajament de a achiziționa o creanță sau alte drepturi de a efectua o plată de către organizația de creditare nebancară.

Potrivit art.1242 alin.(1) Cod civil, prin contractul de împrumut o parte (împrumutător) se obligă să dea în proprietate celeilalte părți (împrumutatul) bani sau alte bunuri fungibile, iar aceasta se obligă să restituie banii în aceeași sumă sau bunuri de același gen, calitate și cantitate la expirarea termenului pentru care i-au fost date.

Articolul 1247 alin.(1) Cod civil reglementează că împrumutatul trebuie să restituie împrumutul în termenul și în modul stabilit în contract.

Deci, principala obligație a împrumutatului este de a restitui împrumutul în termenul și modul prevăzut de contract.

Din speța dată, rezultă că în calitate de creditor/reclamant ce acționează debitorul/pârât în instanța de judecată este SRL „Debit Lex”.

Potrivit art. 823 alin. (1) și (2) Cod civil rezultă că, o creanță transmisibilă și sesizabilă poate fi cesionată de titular (cedent) unui terț (cesionar) în baza unui contract. Din momentul încheierii unui astfel de contract, cedentul este substituit de cesionar în

drepturile ce decurg din creanță. Cesiunea creanței nu poate aduce atingere drepturilor debitorului și nici nu poate face obligația acestuia mai oneroasă.

Potrivit art. 824 Cod civil, cesiunea de creanță trebuie să fie încheiată în forma cerută pentru actul juridic în al cărui temei s-a născut creanța cesionată.

Conform prevederilor art. 827, alin. (1) și (2) Cod civil, drepturile de creanță se transmit cesionarului așa cum există în momentul transmiteri. Odată cu cesiunea creanței, asupra cesionarului trec garanțiile și alte drepturi accesorii.

Reieșind din prevederile legale menționate supra, creanța trebuie să fie transmisibilă și sesizabilă, iar un bun (drept) este sesizabil atunci când poate fi urmărit și executat silit și dimpotrivă, este insesizabil bunul sau dreptul care nu poate fi urmărit și executat silit. Totodată, este de remarcat că cesionarul nu poate primi de la cedent mai multe drepturi sau alte drepturi decât cele pe care le avea, iar acesta din urmă va dobândi drepturile de creanță în starea în care se găseau ele în patrimoniul cedentului la momentul cesiunii.

Suplimentar mai indică instanța de apel, potrivit art. 828 alin. (2) lit.a) Cod civil, cedentul garantează că creanța cesionată există sau, în cazul creanței viitoare, va exista conform contractului din care rezultă.

În asemenea caz, reieșind din textul legii, la momentul cesiunii creanței, chiar dacă datoria încă nu există, urma să existe Contractul de împrumut în temeiul căruia datoria putea apărea.

Potrivit pct. 1.5 al Contractului de cesiune nr. 2 din 16 august 2022, dreptul de creanță se transmite de la cedent către cesionar în baza unui act de predare primire care conține date despre creanță (datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculată), debitori (date personale despre debitori). Se vor cesiona toate creanțele integral scadente, dar nu parțial. Nu se acceptă cesionarea creanței restante dacă cedentul rămâne în dispoziția si altor creanțe împotriva aceleiași persoane.

În același timp, instanța de apel notează că, în acord cu pct. 8.1 din contractul de cesiune, părțile au convenit că, din data semnării actului de predare-primire a creanțelor, Cesionarul este creditor nou față de debitor și va acționa în calitate de creditor, din nume și pe cont propriu, inclusiv în procedura de recuperare a creanței în faza judiciară și/sau cea de executare.

Conform Actului de Predare primire nr. 1 la Anexa nr. 2/11 din 31.03.2023 la Contractul de cesiune a creanțelor menționat, creanțele față de Cvasniuc Vasile au fost cesionate de OCN ”MCP Finance” SRL către SRL „Debit Lex”.

Totodată contractul de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD-00221A0000803 a fost încheiat între OCN ”MCP Finance” SRL și Cvasniuc Vasile la data de 15 august 2021, timp în care contractul de cesiune a creanțelor restante încă nu exista, or contractului de cesiune încheiat între OCN ”MCP Finance” SRL și DEBIT LEX SRL este din 16 august 2022, adică ulterior datei acordării împrumutului către pârâtul numit.

Prin urmare, la data încheierii contractului de cesiune din 16 august 2022 nu doar că exista Contractul de împrumut în temeiul căruia datoria putea apărea, dar OCN ”MCP

Finance” SRL deja avea născută o creanță valabilă și exigibilă fată de Cvasniuc Vasile, creanță transmisă SRL ”Debit Lex” prin Actul de predare primire nr. 1 la Anexa nr. 2/11 din 31.03.2023, respectiv fiind parte componentă a Contractului de cesiune nr. 2 din 16 august 2022.

În această ordine de idei Colegiul civil consideră a fi pripită soluția primei instanțe de a respinge acțiunea din considerentul că în contractul de cesiune nu se regăsește datoria la zi, structura datoriei, datoria de bază, dobânda de întârziere calculată, penalitatea calculate și careva date personale despre debitori, fiind întocmit un contract de cesiune generalizat fără indicarea concretă a cesiunii care urmează a fi transmisă, or, informația respective se regăsește în Actul de predare-primire nr. 1 la Anexa nr. 2/11 din 31.03.2023 care este parte componentă a Contractului de cesiune nr. 2 din 16 august 2022.

Astfel, cu privire la cerința privind încasarea corpului împrumutului, Colegiul civil remarcă că ținând cont de faptul că SRL „Debit Lex” a preluat creanța OCN „MCP Finance” SRL în privința debitorului Cvasniuc Vasile, reclamanta/apelantă este în drept de a pretinde încasarea din contul ultimului în beneficiul său a datoriei acumulate în temeiul contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD-00221A0000803 din 15 august 2021.

Cât privește pretenția apelantului/reclamant privind încasarea datoriei în mod solidar și din contul Irinei Cvasniuc, instanța de apel reține prevederile art. 786 Cod civil, potrivit căruia dacă doi sau mai mulți creditori au dreptul să pretindă la o prestație în așa fel încît fiecare să poată pretinde la întreaga prestație, iar prestația făcută unuia dintre creditori eliberează debitorul, atunci creanța lor este solidară.

Prin urmare, cu privire la încasarea sumelor în mod solidar, SRL „Debit Lex” a indicat că Cvasniuc Vasile la momentul obținerii creditului nebancar se afla în relații de căsătorie cu Cvasniuc Irina, fapt confirmat prin informația eliberată de către Agenția Servicii Publice, instanța de apel apreciază drept neîntemeiate pretențiile înaintate față de Cvasniuc Irina, aceasta nefiind parte a contractului de credit nebancar cu dobândă pentru consumatori nr. MD-00221A0000803 din 15 august 2021, astfel, Colegiul civil nu a constat existența unei obligații solidare.

Instanța de apel va respinge argumentele înaintate de către apelant prin prisma Codului familiei, or, simpla invocare a prevederilor art. 24 alin. (2) din Codul familiei, nu îndreptățește creditorul SRL „Debit Lex” să solicite plata datoriei inclusiv și de la Cvasniuc Irina, în calitate de soție a debitorului Cvasniuc Vasile, în situația în care art.24 Codul familiei, reglementează urmărirea bunurilor soților în două situații: (1) Fiecare soț răspunde pentru obligațiile proprii cu bunurile proprietate personală și cu cota-parte din proprietatea în devălmășie, care poate fi determinată de către instanța judecătorească la cererea creditorului; (2) Soții răspund cu întreg patrimoniul lor pentru obligațiile care au fost asumate în interesul familiei, fie și numai de unul dintre ei, precum și pentru repararea prejudiciului cauzat ca urmare a săvîrșirii de către ei a unei infracțiuni, dacă prin aceasta au sporit bunurile comune ale soților.

Astfel, deoarece în contractul de credit nebancar nr. MD-00221A0000803 pct.2.1. destinația creditului este ”pentru nevoile personale” ale Debitorului, iar instanței nu i-au fost prezentate careva probe că obligația a fost asumată în interesul familiei, instanța de apel ajunge la concluzia de a respinge pretenția apelantului privind încasarea datoriei în mod solidar și din contul Irinei Cvasniuc, ca fiind neîntemeiată, mai mult că aceasta nu este parte contractantă.

În continuare, Colegiul civil remarcă că din actele cauzei rezultă cert că Cvasniuc Vasile a beneficiat de creditul acordat, însă nu a respectat obligațiunea pecuniară asumată și nu a restituit creditul acordat în termenii și în condițiile stabilite acumulând o datorie la corpul creditului de 4000,00 lei, totodată apelantul/reclamant solicită și încasarea sumei de 504 lei în calitate de dobândă; 893,76 lei cu titlu de comision și 2602,24 lei penalitate.

Cât privește comisionul pentru acordarea creditului nebancar, Colegiul precizează că, în corespundere cu norma juridică prevăzută la art.1765 Cod Civil, în afară de dobândă, părțile pot conveni asupra unui comision pentru serviciile prestate în legătură cu utilizarea creditului.

Colegiul atestă că, pentru acordarea creditului nebancar s-a stabilit încasarea unui comision în cuantum de 22,344 %, ceea ce constituie 893,76 lei.

Cu referire la acest aspect, instanța de apel relevă că, prin prisma prevederilor art.880 alin.(1) Cod civil, profesioniștilor li se interzice să perceapă de la consumatori comisioane aferente utilizării unui anumit mijloc de plată care depășesc costul suportat de profesionist pentru utilizarea unor astfel de modalități de plată.

La acest capitol, instanța de apel învederează că, apelanta/reclamantă nu a precizat clar care este necesitatea și temeiul perceperii comisionului respectiv, care este scopul pentru care este perceput, destinația acestuia, care sânt operațiunile concrete, pe care împrumutătorul se obligă să le efectueze, în schimbul acestui comision ci doar s-a limitat l-a indicarea valorii acestuia, definindu-l ca fiind un comision de acordare a creditului nebancar.

Verificând dacă termenul de „*comision*" a fost descris în cuprinsul contractului de credit nebancar, se atestă că, perceperea acestuia nu a fost explicată, reclamanta apelantă urmând să presteze un anumit serviciu, care să justifice perceperea acestui comision, nefiind probat că, debitorul Cvasniuc Vasile a beneficiat de careva servicii în schimbul comisionului solicitat.

În același context, Colegiul reține că, contractul de credit nebancar este un contract formulat în prealabil de către profesionist pentru o multitudine de contracte, din care rezultă cu certitudine, lipsa unei negocieri veritabile.

Instanța de apel învederează că, contractele de credit, intră în sfera contractelor de adeziune, ceea ce înseamnă că acestea conțin și clauze standard, preformulate, însă, un asemenea contract preformulat nu este în mod automat unul abuziv, pentru că altfel nu s-ar mai putea vorbi despre economia consumului ori despre relevanța caracterului profesionist. Totodată, în cazul unui contract preformulat, profesionistului îi revine obligația de a include doar clauze conforme normelor legale și care să nu creeze un dezechilibru între interesele părților contractante, să nu dezavantajeze consumatorul,

precum și care să nu creeze unele avantaje nejustificate pentru profesionist. În mod subsidiar profesionistului îi revine și o obligație de diligență în a nu accepta unele clauze contractuale dezavantajoase pentru consumator, chiar și în situația în care consumatorul a solicitat includerea acestora.

În același context, Colegiul constată că, comisionul respectiv, constituie o dobândă ascunsă, în situația în care dobânda contractuală constituie costul utilizării banilor și include în sine acoperirea cheltuielilor obișnuite ale societății, cât și profitul, fiind astfel în prezența a două dobânzi contractuale din care una este prevăzută în mod clar, iar alta este ascunsă ca un comision, fapt care constituie încălcarea principiului transparenței clauzelor contractuale

Prin urmare, cerința privind încasarea comisionului de acordare a creditului nebancar în sumă 893,76 lei este una neîntemeiată, Colegiul concluzionând asupra respingerii acesteia.

Cât privește încasarea dobânzii contractuale și a penalității de întârziere Colegiul civil reține următoarele:

Conform art.1764 alin. (1) Codul civil, Părțile contractului de credit pot conveni asupra unei dobînzi fixe sau flotante.

Potrivit pct.3.1 al Contractului de credit nebancar nr. MD-00221A0000803, pentru utilizarea împrumutului împrumutatul se obligă a plăti împrumutătorului rata zilnică fixă stabilită inițial în valoare de 0,6% pentru fiecare zi de utilizare.

În conformitate cu art. 947 aliniatele (1) și (6) Cod civil, (1) clauza penală este o prevedere contractuală prin care părțile evaluează anticipat prejudiciul, stipulând că debitorul, în cazul neexecutării obligației, urmează să remită creditorului o sumă de bani sau un alt bun (penalitate). (6) Nulitatea obligației atrage nulitatea clauzei penale. Nulitatea clauzei penale nu atrage nulitatea obligației.

Potrivit pct.3.6. al Contractului de credit nebancar nr. MD-00221A0000803 în caz de neexecutare de către debitor a plăților de rambursare a corpului creditului nebancar în conformitate cu contractul aceste sume se transformă în datorii și pentru ele sunt aplicate penalități în valoare de 2 % pentru fiecare zi de întârziere a rambursării.

Totodată, deoarece activitatea creditorului OCN „MCP Finance” este reglementată de Legea cu privire la organizațiile de creditare nebancară, la caz se impune precizarea textului și spiritului prevederilor art. 9 alin.1) lit.e) al Legii cu privire la organizațiile de creditare nebancară, aplicabilă la data încheierii Contractului de credit nebancar nr. MD-00221A0000803 din 15 august 2021, potrivit căruia, se interzic organizației de creditare nebancară: e) aplicarea oricăror plăți (inclusiv dobânzi, comisioane, taxe, penalități, dobânzi de întârziere și orice alt tip de plăți) aferente unui contract de acordare a creditului nebancar sau de leasing financiar pentru clientul persoană fizică pe un termen mai mic de 2 ani și/sau în care suma inițială debursată este de până la 50 de mii de lei (pentru linia de credit, valoarea de referință se va considera suma maximă stabilită în contractul de credit), a căror valoare totală să depășească valoarea debursată conform contractului respectiv sau valoarea de intrare a bunului în contractul de leasing financiar, interdicții înserate și în art.15 din Legea nr.202/2013 privind contractele de credit pentru

consumatori, norme aplicabile până la 29.07.2022, potrivit modificărilor introduse prin Legii nr. 93 din 07.04.2022.

Reieșind din corelația prevederilor art. 9 al Legii cu privire la organizațiile de creditare nebancară Colegiul civil reține că, odată ce corpul creditului acordat este 4000,00 lei, necesitatea încasării plăților aferente unui contract de împrumut nu va depăși suma totală de 8000,00 lei, adică a unei sumei egale cu costul împrumutului acordat în mărime de 4000,00 lei + 4000,00 lei, suma globală a dobânzilor și penalităților în cazul neachitării împrumutului.

În speță, reclamantul/apelant solicită încasarea corpului împrumutului în sumă de 4000,00 lei, a dobânzii contractuale în mărime de 504 lei și penalității în mărime de 2602,24 lei.

Prin urmare, reieșind din cele menționate, SRL „Debit Lex" este în drept să pretindă la restituirea sumei de 7 106,24 lei, care va fi încasată de la pârât în beneficiul reclamantului indicându-se următorul calcul: 4000,00 lei suma împrumutului acordat + 504 lei suma dobânzii + 2602,24 suma penalității.

Astfel, din considerentul menționat mai sus instanța ajunge la concluzia de a admite pretențiile SRL „Debit Lex" ce țin de încasarea datoriei contractuale în mărime totală de 7106,24 lei, formată din 4000,00 lei suma împrumutului acordat + 504 lei suma dobânzii + 2602,24 suma penalității, sumă ce nu depășește suma legală, globală la care ar putea pretinde reclamantul.

Cu privire la cerința privind compensarea cheltuielilor de judecată, Colegiul civil statuează că, potrivit prevederilor art. 94 CPC, instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să plătească, la cererea părții care a avut câștig de cauză cheltuielile de judecată. Dacă acțiunea reclamantului a fost admisă parțial, acestuia i se compensează cheltuielile de judecată proporțional părții admise din pretenții, iar pârâtului - proporțional părții respinse din pretențiile reclamantului. Prevederile alin. (1) și (2) se aplică și la repartizarea între părți a cheltuielilor de judecată în instanță de apel, în instanță de recurs și în cadrul revizuirii.

Potrivit art.96 alin. (1)-(1^1) Codul de procedură civilă, (1) Instanța judecătorească obligă partea care a pierdut procesul să compenseze părții care a avut cîștig de cauză cheltuielile ei de asistență juridică, în măsura în care acestea au fost reale, necesare și rezonabile. (1^1) Cheltuielile menționate la alin.(1) se compensează părții care a avut cîștig de cauză dacă aceasta a fost reprezentată în judecată de un avocat.

Potrivit ordinului de plată nr. 778 din 11 septembrie 2023, SRL „Debit Lex" la depunerea acțiunii în instanța de fond, a achitat suma de 270 lei, cu titlu de taxă de stat /f.d. 9/ iar la depunerea cererii de apel suma de 202,50 lei fapt confirmat de ordinul de plată nr.401 din 19.03.2024./f.d.69/

Reclamantul a mai suportat și cheltuieli de corespondență cu pârâtul în sumă de 13,60 lei. /f.d.26/

Totodată reclamantul/apelant a prezentat copia ordinului de plată nr. 295 din 29 martie 2023 potrivit căruia reclamantul a achitat CA "Ion Lunca" suma de 2000,00 lei în

calitate de plată pentru serviciile de asistență juridică conform Contractului nr.14 din 29.06.2021. /f.d.11/

Potrivit art. 5 alin. (1) al Legii nr.1260 din 19.07.2002 cu privire la avocatură, orice persoană are dreptul să își aleagă în mod liber avocatul pentru a fi consultată și reprezentată de acesta în materie juridică.

Prin urmare, determinarea cuantumului compensației acordate, se identifică după următoarele criterii, pe care instanța de apel le va reține: complexitatea cauzei; noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță; aportul avocatului la soluționarea cauzei; timpul și munca depusă de avocat; aptitudinile speciale necesare pentru a acorda asistența; în ce măsură munca avocatului în cauza respectivă îi limitează capacitatea de a lucra în alte dosare; rezultatul obținut; restricțiile de timp impuse de client și de circumstanțele cauzei; natura și durata relației dintre avocat și client; experiența, reputația și abilitatea avocatului; justificarea și ponderea mijloacelor de apărare utilizate în cauză; suma despăgubirilor pretinse/obținute în cauză.

Mai mult, Jurisprudența Curții Europene a Drepturilor omului, învestită fiind cu soluționarea pretențiilor la rambursarea cheltuielilor de judecată, în care sunt cuprinse și onorarii avocațiale, a statuat că acestea urmează a fi recuperate numai în măsura în care constituie cheltuieli necesare care au fost în mod real făcute în limita unui cuantum rezonabil.

De asemenea, la determinarea caracterului rezonabil al cheltuielilor de asistență juridică, prezintă relevanță și jurisprudența CtEDO. Astfel, stabilind dacă costul asistenței juridice solicitate de reclamant este rezonabil, CtEDO a luat în calcul noutatea și complexitatea chestiunilor de fapt și de drept puse în discuție (Manole și alții c. Moldovei, 13/07/2010, § 11). Pe de altă parte, dacă cauza este repetitivă și există o jurisprudență bine stabilită în privința chestiunilor disputate, CtEDO a acordat o compensație mai mică pentru asistența juridică (Oprea c. Moldovei, 21/12/2010, § 55).

La stabilirea caracterului rezonabil al serviciilor juridice solicitate, CtEDO a luat în considerare aportul avocaților (Boicenco c. Moldovei, 11/07/2006, § 176), precum și relevanța și calitatea observațiilor depuse de reprezentant la CtEDO (Ghimp c. Moldovei, 30/10/2012, § 71).

La materialele cauzei se regăsește și mandatul avocatului Ion Lunca seria MA nr.2069524 din 08.06.2023 în baza Contractului de asistență juridică nr.14 din 29.06.2021. /f.d.10/ Aici instanța reține că cererea de chemare în judecată a fost întocmită și depusă de avocatul Ion Lunca, înscrisurile anexate la acțiune sunt certificate de către avocatul nominalizat, totodată cauza s-a examinat în procedura cererilor cu valoare redusă în procedură scrisă.

Drept urmare, reținând probele prezentate pentru dovada cheltuielilor suportate, complexitatea cauzei, noutatea și dificultatea întrebărilor juridice ridicate de speță, aportul avocatului la soluționarea cauzei, timpul și munca depusă de acesta, Colegiul atestă că suma de 2000 de lei, este una rezonabilă și necesară în raport cu circumstanțele cauzei, or, munca avocatului apreciată la suma de 2000 lei, pe dosarul în cauză, cu titlu de onorariu, fiind pe deplin justificată.

Din aceste considerente, Colegiul civil va dispune si compensarea cheltuielilor pentru asistența juridică din contul intimatului Cvasniuc Vasile în mărime de 2000 lei și cheltuielile pentru taxa de stat în mărime totală de 472,50 lei.

În final, Colegiul reiterează concluzia că instanța de fond incorect a adoptat soluția de respingere integrală a acțiunii, hotărârea contravine cerințelor art. 239 din Codul de procedură civilă, astfel că cererea de apel înaintată de avocatul Lunca Ion în interesele SRL „Debit Lex", urmează a fi admisă, fapt ce atrage după sine casarea hotărârii instanței de fond, cu adoptarea unei noi hotărâri.

Conducându-se de prevederile art. 385 lit. c) Codul de procedură civilă, Colegiul civil și de contencios administrativ al Curții de Apel Bălți,

d e c i d e :

Admite apelul declarat de avocatul Lunca Ion în interesele SRL „Debit Lex".

Casează hotărârea Judecătoriei Drochia sediul central din 17 noiembrie 2023, si adoptă o nouă hotărâre, prin care:

Admite parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către „Debit Lex" SRL împotriva lui Cvasniuc Vasile cu privire la încasarea datoriei.

Încasează din contul lui Cvasniuc Vasile, IDNP *****, în beneficiul SRL „Debit Lex", IDNO 1021600028068, datoria în sumă totală de 7106,24 lei (șapte mii una sută șase lei, 24)) (*constituită din: suma de 4000,00 lei cu titlu de datorie la corpul creditului nebancar, 504,00 lei dobânda contractuală și – 2602,24 lei penalitatea de întârziere*) în temeiul Contractului de credit nebancar nr. MD-00221A0000803 din 15 august 2021.

Încasează din contul lui Cvasniuc Vasile, IDNP *****, în beneficiul SRL „Debit Lex", IDNO 1021600028068, cheltuielile de judecată sub forma plății taxei de stat și de asistență juridică în sumă totală de 2486,10 lei (două mii patru sute optezi și șase lei, 10).

Respinge integral pretențiile înaintate de SRL „Debit Lex" către Cvasniuc Irina, privind încasarea, în mod solidar a datoriei, și pretențiile privind încasarea de la Cvasniuc Vasile a comisionului ca fiind neîntemeiate.

Decizia nu se supune recursului, fiind definitivă și irevocabilă de la emitere.

Președintele ședinței,
Judecătorul: Elena Grumeza

Judecătorii: Dumitru Corolevschi Natalia Chircu